

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 12P/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711216514
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krchníková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2013:1711216514.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v Pezinku, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krchníkovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého J. W., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Pezinok, dieťa rodičov: G. S., nar. XX.X.XXXX bytom T. Y. X a H. W., nar. XX.X.XXXX trvale bytom T. T. XX, t.č. Ústav na VTOS Banská Bystrica Kráľová, o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletého J. W., narodeného XX.X.XXXX z doterajšej sumy 49,79,-eur /1.500,-Sk/ mesačne na sumu 90,-eur mesačne počnúc dňom 1.12.2011, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné na maloletého J. za obdobie od 1.12.2011 do 28.2.2013 v sume 603,15,-eur je otec povinný uhrádzať v mesačných splátkach v 10,-eur spolu s bežným výživným počnúc dňom 1.3.2013 pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh matky zamietla.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č. konania 37P 351/05-77 zo dňa 27.2.2007 v časti o výživnom na maloletého J..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 28.11.2011, žiadala matka, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému J., zo sumy 1.500,- Sk (49,79 eur) mesačne na sumu 100 eur mesačne, počnúc dňom 1.12.2011. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca upravovaná v roku 2007 spätne od narodenia maloletého, od tej doby sa odôvodnené potreby maloletého zvýšili, maloletý je vo veku 8 rokov, je žiakom 2.ročníka základnej školy, venuje sa mimoškolským aktivitám s čím ma matka zvýšené výdavky.

Matka na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu trvá a žiada aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca počnúc dňom 1.12.2011 na sumu 100 eur, zročné výživné matka žiada uhradiť jednorazovo.

Otec s návrhom matky nesúhlasil, s odôvodnením, že je vo výkone trestu odňatia slobody, má zdravotné problémy pre ktoré nemôže vykonávať prácu a kým ukončí trest odňatia slobody by mu jeho dlh na výživnom vzrástol a on by to nedokázal uhradiť.

Kolízna opatrovníčka odporučila súdu návrhu matky v plnom rozsahu vyhovieť, zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca, z dôvodu, že matkou požadované výživné je v záujme maloletého J. a poukazuje na

dobu po ktorú výživné nebolo upravované- 7 rokov za ktoré obdobie sa odôvodnené potreby maloletého zvýšili.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov; oboznámil sa s listinnými dôkazmi: s rodným listom, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III 37P 351/05 -77 zo dňa 27.2.2007, potvrdením o príjme matky, potvrdením o návšteve školy, rozpisom mesačných výdavkov na maloletého, rozhodnutím ÚPSVaR Pezinok o priznaní náhradného výživného matke, zápisnicou o výsluchu otca vo VTOS Banská Bystrica rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 3T 28/2011 zo dňa 17.6.2011, ako i ďalším obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

Maloletý J. U.a narodil z mimomanželského vzťahu rodičov, otcovstvo bolo uznané na matrike. Naposledy bola upravovaná vyživovacia povinnosť otca voči maloletému J. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 37P 351/05-77 zo dňa 27.2.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.5.2007. Týmto rozsudkom bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého do jeho narodenia t.j. od 20.9.2004 mesačne sumou 1500,- Sk. V tom čase bol maloletý vo veku necelých 3 rokov, matka v tom čase bola na rodičovskej dovolenke.

Matka od poslednej úpravy výživného nezmenila osobný stav je rozvedená, z predchádzajúceho manželstva má vyživovaciu povinnosť k maloletej J. S.,nar. X.XX.XXXX na ktorú má súdom určené výživné mesačne 100 eur.

Matka spolu s oboma maloletými deťmi býva u svojich rodičov v ich rodinnom dome, ktorým prispieva na bývanie mesačne sumou 100 eur, rodičia matky sú na starobnom dôchodku. Od 4.11.2011 je matka zamestnaná ako obrábačka kovov v spol.T. Modra a jej priemerný mesačný netto príjem je 454,43 eur, poberá rodinné prídavky na dve maloleté deti, iný príjem nemá, nepodniká.

Maloletý J. je vo veku 8,5 roka, je žiakom 2.ročníka základnej školy, učí sa dobre je zdravý, navštevuje krúžky ktoré sú hradené školou. Priemerné mesačné výdavky na maloletého matka vyčísliła na sumu cca 207 eur.

Matka na pojednávaní uviedla, že otec od narodenia o maloletého nejaví žiaden záujem, doposiaľ na jeho výživu neprispel žiadnou sumou, matka poberá náhradné výživné a aj v období kedy otec bol na slobode vyhýbal sa práci do výkonu trestu sa dostal svojim nezodpovedným správaním.

Tunajší súd požiadal Okresný súd v Banskej Bystrici o vykonanie dôkazu výsluchom otca , ktorý je vo VTOS Banská Bystrica-Kráľová a v zápisnici z výsluchu otca zo dňa 21.11.2012 otec uviedol:

K návrhu či súhlasí alebo nesúhlasí so zvýšením výživného sa vyjadriť nevie, má vážne zdravotné problémy a z toho dôvodu ani v ústave nepracuje. Čaká na operáciu žľaz do nemocnice v Trenčíne, okrem toho má aj psychické problémy, na ktoré sa lieči. Je zaradený na špeciálne oddelenie z dôvodu zdravotných problémov, pre ktoré sa nemôže zamestnať v ústave, zatiaľ vzhľadom na svoj zdravotný stav o zradenie do práce ani nepožiadal. Je otázne, či by pracoval v ústave a výživné vo výške 49,79 eur je nateraz vysoké , keďže nepracuje a potom by mal zase vysoký dlh na výživnom keď vyjde z ústavu. Momentálne nemôže prispievať takým výživnom. S výpoveďou matky súhlasí. V čase keď sa J. narodil spolku s navrhovateľkou žili , predal dvojizbový byt ktorý mal spolu s bratom, polovicu peňazí dal navrhovateľke ktorá bola na materskej dovolenke a poberala len príspevok, pracoval v tom čase ako vodič alebo ako taxikár. Neskôr sa navrhovateľka zamestnala ako predavačka a potom ako obrábačka kovov, nie je však pravdou že sa o J. a že mu neprispieval na výživu. Keď sa s navrhovateľkou rozišli maloletý mal asi tri roky a výživné na syna si plnil, kontaktoval sa so synom, kupoval mu hračky, sladkosti, chodieval s ním na prechádzky. Je pravdou že na maloletého neprispieva odkedy bol vo väzbe t.j. od augusta 2010. Odvtedy má aj psychické problémy ktoré súvisia že je vo výkone testu, užíva antidepressíva. Cez listy sa snažil kontaktovať so synom odpoveď však neprišla, listy písal navrhovateľke a pýtal sa na syna , či je zdravý a či sa má dobre. Je pravdou že vo výkone trestu sa zatiaľ nezamestnal ale súvisí to s jeho zdravotným stavom, ak sa mu stav zlepšil má záujem sa zamestnať a bude sa o zamestnanie uchádzať. Nie je pravdou ani to, že nepracovala práci sa vyhýba, keď žil s navrhovateľkou pracoval ako vodič. Otec ďalej uviedol, že je slobodný , inú vyživovaciu povinnosť nemá, pred nástupom do väzby pracoval ako vodič v pekárni na dohodu kde zarobil okolo 500 eur mesačne, nebol podnikateľom a od 1.11.2010 bol vo väzbe predpokladaný koniec výkonu trestu v roku 2022, podmienčne by mohol byť prepustený v roku 2018 a požiadal o obnovu konania . Z rozhodnutia ÚPSVaR v Pezinku zo dňa 20.2.2008 súd zistil, že od 1.10.2007 bolo priznané matke náhradné výživné na maloletého J. v sume 1.500,- Sk mesačne.

Z rozsudku t.s. č.k. 3T 28/2011 zo dňa 17.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2011 súd zistil, že odporca bol dosúdený a § 188 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.7 Tr.zák za použitia § 41 ods.2 tr.zák.k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici-Krášovej v správe tunajšiemu súdu dňa 22.1.2013 oznámil, že odporca bol do Ústavu na VTOS v Banskej Bystrici -Kráľovej eskortovaný dňa 25.10.2011. Po adaptácii na podmienky tunajšieho ústavu bol umiestnený na ubytovňu s diferenciačnou skupinou, kde menovaný vypomáhal v pracovisku kuchyňa odsúdených avšak zaradenie malo len brigádnicky charakter, t.j. práce ústav v trvaní necelých dvoch mesiacov. Pôsobenie odsúdeného na spomínanom pracovisku bolo ukončené z dôvodu opakovaných zdravotných problémov. Ďalším determinantom ukončenia brigádnickej činnosti boli absentujúce zručnosti, ako aj pracovné aspirácie. Po ukončení vyššie uvedenej brigádnickej práce sa menovaný o ďalšie pracovné príležitosti, ktoré ponúka tunajší ústav nezaujímal. Pretendácia v rámci pracovného zaradenia u menovaného absentuje. Zo zdravotného hľadiska je menovaný čakaťom na operáciu žľazníka. Odsúdený podľa vyjadrenia lekárky zdravotníckeho zariadenia MUDr. Kollárikovej môže vykonávať všetky práce okrem psychicky náročných.

Zo skráteného výpisu Ústavu VTOS súd zistil, že predpokladaný koniec trestu u odporcu je 16.8.2022, a v rozúčtovaní pracovnej odmeny Ústavu VTOS nie je uvedená žiadna finančná suma ktorá bola odporcovi vyplatená.

Podľa §-u 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa §-u 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa §-u 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa §-u 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa §-u 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa §-u 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa §-u 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa §-u 63 ods. 2 Zákona o rodine, u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nere realizoval.

Podľa §-u 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa §-u 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd zistil, že na strane maloletého nastala podstatná zmena vo veku školských a mimoškolských aktivít maloletého J.. Maloletý je žiakom 2.ročníka základnej školy, a naposledy bola určovaná výška vyživovacej povinnosti voči maloletému od jeho narodenia, kedy odôvodnené potreby boli neporovnateľne nižšie ako v súčasnosti. Otec na výživu maloletého neprispieval ani v čase keď bol na slobode čo potvrdzuje rozhodnutie ÚPSVaR v Pezinku ktorým bolo matke priznané náhradné výživné. Otec v čase spáchania trestných činov za ktoré si v súčasnosti odpykáva trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov vedel že má vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi a svojim postojom k tejto jeho zákonnej povinnosti ohrozil zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Matka od narodenia maloletého sama zabezpečuje celú finančnú ako i osobnú starostlivosť o maloletého. Otec v minulosti ako i v súčasnosti napriek jeho zákonnej vyživovacej povinnosti neprejavil záujem pracovať, čo vyplýva aj zo správy Ústavu VTOS B.Bystrica-Kráľova. Zdravotné problémy na ktoré sa otec opakovane odvoláva - operácia žľčníka - nie sú podľa ošetrojúcej lekárky prekážkou k výkonu práce vo VTOS. Otec sa do VTOS potom ako páchal trestnú činnosť, vedel že má vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi. Bolo by v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa keby súd zohľadnil argumentáciu otca a neupravil by jeho vyživovaciu povinnosť. Otec neprejavil záujem o výkon práce vo VTOS a dávno pred nástupom do VTOS si neplnil vyživovaciu povinnosť, preto tvrdenia otca súd vyhodnotil ako nedôveryhodné, účelové, vyhybajúce sa jeho zákonným povinnostiam. Tento rozsudok by mal byť pre otca motiváciou aby po absolvovaní operácie žľčníka požiadal vedenie ústavu pre VTOS o pridelenie práce, ktorú bude vykonávať zodpovedne čím by sa finančne podieľal na výžive svojho maloletého syna. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otcovi na sumu 90 eur mesačne, vo zvyšku 10 eur mesačne návrh matky zamietol aj s poukazom na hore uvedené. Za obdobie od 1.12.2011 do 28.2.2013 otcovi vzniklo zročné výživné v sume 603,15 eur, (15 mesiacov x 40,21 eur - (90-49,79=40,21 eur) = 603,15 eur) ktoré súd povolil otcovi splácať v 10 euro mesačných splátkach spolu s bežným výživným s poukazom na VTOS otca a nemožnosť zročné výživné uhradiť jednorazovo, v zmysle §-u 160 ods. 1 O.s.p. O strate výhody splátok súd rozhodol podľa §-u 565 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 146 ods. 1 písmeno a / O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu (§ 176 ods. 1 O.p.s., § 81 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, na podklade § 204 odseku 1) O. s. p, podľa ktorého odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie sa podáva cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave písomne a v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 odsek 1) O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 odsek 2) O. s. p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,

ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 odsek 3) O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 162 odsek 1) O. s. p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 odsek 2) O. s. p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.